

Aquest compositor, deixeble o oïdor d'en Josep Soler, escollí, no sabem si fruit de l'atzar o no, però en tot cas no deixaria de tractar-se d'una agradable coincidència, el primer dels *Sonets*, aquell que diu: *Que es propaguin les belles criatures*, en el 450è. aniversari, del tràgic naixement d'un suposat senyor, que es va fer dir Shakespeare, aconseguint una partitura delerosa i transparent per a **veu** i **clarinet**, d'un domini molt clar tant del material instrumental com vocal.

En aquest concert trobarem quatre peces que per primer cop seran exhibides en públic: la d'en Civilotti, la d'en Vilaginés i les dues obres d'en Soler (la peça per a viola i la de contrabaix).

La Paloma arribà muda, començà a parlar tot recitant textos humils, aparentment, i senzills, aparentment, i finalment marxà senzillament cantant, aparentment.

Hi ha descotxadors de poemes, com per exemple, Bartomeu Rosselló-Pòrcel, que poden inspirar mort amb un cert consol. Quin descans que en poc més de cent pàgines, estigui tota l'obra poètica d'un. Però, quin seria el preu? Morir de bon matí, o deixar d'escriure com abans millor. Aquest poeta mallorquí digué: *Ara els jardins hi són com músiques / i em torben, em fatiguen com en un tedi lent.*

Corren versos - hi haurà versos- que porten escrit un punt i final, però aquella *música lenta* de la que parlàvem mai acabarà. Li desitjarem un bon viatge, en aquest món foragitat i deslluït.

Ni yo mismo sé cuánto te recuerdo. Manuel Scorza.

Joan Pere Gil Bonfill, director del Festival

4t Festival de Música
Josep Soler

4t Festival de Música Josep Soler

Oda infinita

Seele Duo

Joan Pere Gil, clarinet
Paloma Báscones, veu

Duo Altbass

Mònica Cruzata, viola
Luis Cojal, contrabaix

Arxiu Maragall

(Alfons XII, 79, Barcelona)

Dilluns 17 de març de 2014 a les 21 h

Entrada lliure. Aforament limitat

PROGRAMA

I

SEELE DUO

Three Vocalises (1958)

Ralph Vaughan Williams (1872/1958)

Prelude

Lacrimosa III (2008)
(estrena absoluta)

Alejandro Civilotti (1959)
Poema de Josep Soler

Three Vocalises
Scherzo

Ralph Vaughan Williams

Un Soneto de amor (2014)
(estrena absoluta)

Jordi Vilaginés (1971)
Sonet I de William Shakespeare:
“*Que es propaguin les belles criatures ...*”

Three Vocalises
Quasi Menuetto

Ralph Vaughan Williams

II

DUO ALTBASS

Suite per viola i contrabaix
Glière

Reinhold Moritzovich
(Kiev 1875-1956)

Preludio
Gavotte

Quatre peces per a contrabaix sol (2010)
(estrena absoluta)

Josep Soler (1935)

Molto tranquilo
Lento
Lento
Poco più mosso

Elegia - 1939 per a Viola sola (2014)
(estrena absoluta)

Josep Soler (1935)

Visiones fugaces en color sepia

Antonio Celso Ribeiro
(Brasil 1962)

La vieja dolora en la calle vacía
De la ventana de un automóvil en movimiento

Tinc una oda començada / que no puc acabar mai;
dia i nit me l'ha dictada / tot quant canta en la ventada,
tot quant brilla per l'espai.

fragment d' *Oda Infinita* de Joan Maragall

Música Lenta'

El tret principal d'aquest concert és més que evident: la imaginativa d'inventar noves combinacions cambrístiques. Unir instruments com si fossin uns coneguts de tota una vida, indissolubles.

El **contrabaix**. Solidari i reproductor. Ara recordo a l'òpera *Salomé* de Strauss, la reunió, potser amistosa, dels vuit contrabaixos, i com no, el reneç esmolat, agut i estrident, omplint el silenci d'una muda Salomé, tot observant com s'obre aquella làpida on habita un tros de Jokanaan.

Del compositor i intèrpret de contrabaix, Giovanni Bottesini, nascut alhora que l'autor de *L'idiota*, Dostoievski, el 1821 i mort el 1889, podem trobar un sorprenent *Duetto* per a clarinet, contrabaix i orquestra. Casaments inhòspits.

Parlar de la **viola**, l'instrument de la incertitud, també és parlar de Brahms, d'aquell romanticisme suspicax, vorax, estranyament lluminós i ple d'enyor, on un Nicolás Guillén, ben llunyà de la voracitat germànica diu, que “sobre el piano doliente, gimio un vals”. També és parlar de l'ímpetu de Hindemith, de la desolació de Max Reger.

En els *Three Vocalises*, creats el mateix any de la mort del compositor anglès, decidí que prou de paraules: expressat, allunyat del sofriment, gaudeix, desbrossa els records.

L'argentí-espanyol Alejandro Civilotti posà música a tres de les quatre parts de què consta *Lacrimosa*, tetralogia poètica de Josep Soler, on diu el primer vers: *Lágrimas del tiempo...*

Del compositor i pianista -projecte de clarinetista- Jordi Vilaginés, se'n sap ben poc. Això sí: podem comprovar la seva traça pianística, interpretant-se a ell mateix, les seves *Dues peces* per a piano, a l'enregistrament del disc que porta com a nom *Joves compositors del Conservatori de Badalona* (1997). Aquestes, són d'una expressivitat agressiva, rústica i d'una claredat turmentosa, allí on s'ajorna el temps.

Puc constatar que vaig formar part de l'estrena de la seva obra orquestral *II Imatges de la nit*. Obro la partitura i em trobo la imatge d'una altra estrena: la que es va produir en una inoblidable nit de Munic, l'any 1910, de la *Vuitena Simfonia* de Mahler.

De l'any 2011 data la segona versió del *Trio* per a clarinet, violoncel i piano. El primigeni, dedicat a Lupita, *neyocoltzin t'Axayacaton*² fou concebut per a violí, violoncel i piano.

¹Títol que porta la peça per a veu i clarinet del compositor peruà Fernando Fernández, amb lletra d'un dels poemes del també peruà Manuel Scorza, dedicada al *Seele Duo*.

² *Company d'habitació, tu, petit Axayacatl*. Versos de poesia náhuatl.